

Business Intelligence Case Challenge

Franciszek Kornobis, Jędrzej Słupski

Maj 2024

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

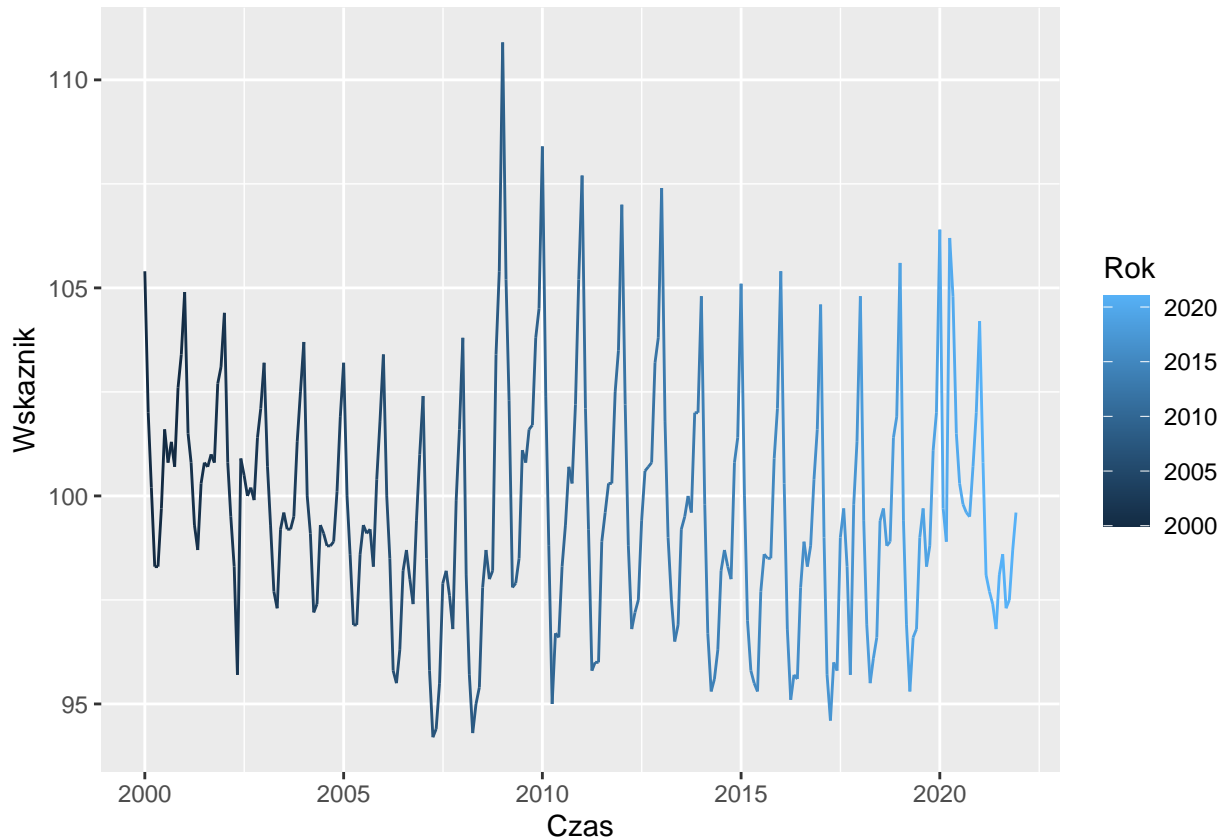
1. Wstęp
2. Opis metod prognozowania
 1. Modele regresyjne
 2. Prophet
 3. TBATS
 4. Ostateczna predykcja
3. Przewidywanie
4. Podsumowanie

1. Wstęp

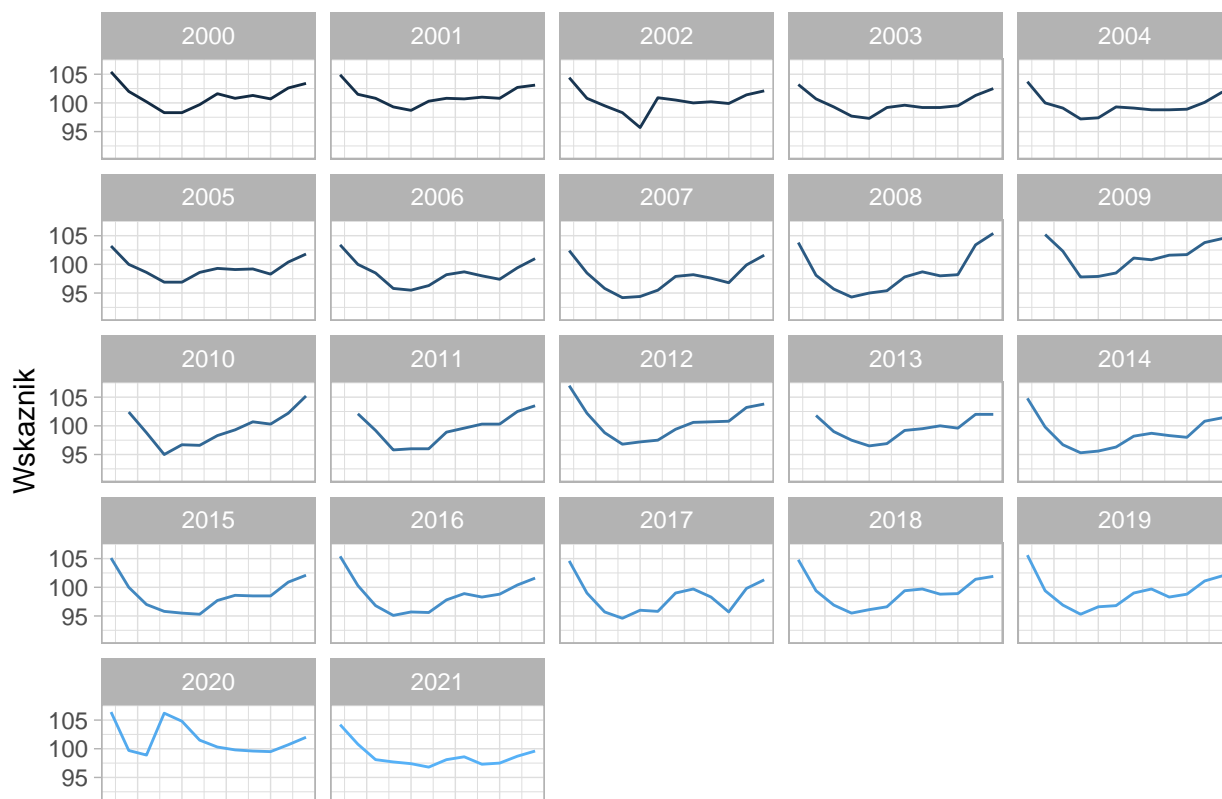
Wyzwanie konkursowe polega na predykcji wskaźnika bezrobocia na lata 2022-2023, na podstawie danych z 2000-2021. Analizę będziemy przeprowadzać przy użyciu języka R w programie RStudio, do obliczeń i przewidywań użyjemy m.in. z bibliotek takich jak *stats*, *tseries*, *forecast*, *prophet*, do wizualizacji - *ggplot2*, a do utworzenia ostatecznego raportu posłużymy się oprogramowaniem *RMarkdown*.

Wejściowe dane przyjmują formę szeregu czasowego - realizacji *procesu stochastycznego*, którego dziedziną jest czas - w tym przypadku po 12 miesięcy z 22 lat. Procesem stochastycznym $(X_t)_{t \in T}$ nazywamy rodzinę zmiennych losowych z pewnej przestrzeni probabilistycznej, przyjmującą wartości z przestrzeni mierzalnej.

Dane wskaźnika bezrobocia w latach 2000-2021 przedstawiają się w następujący sposób:

Z podziałem na lata:

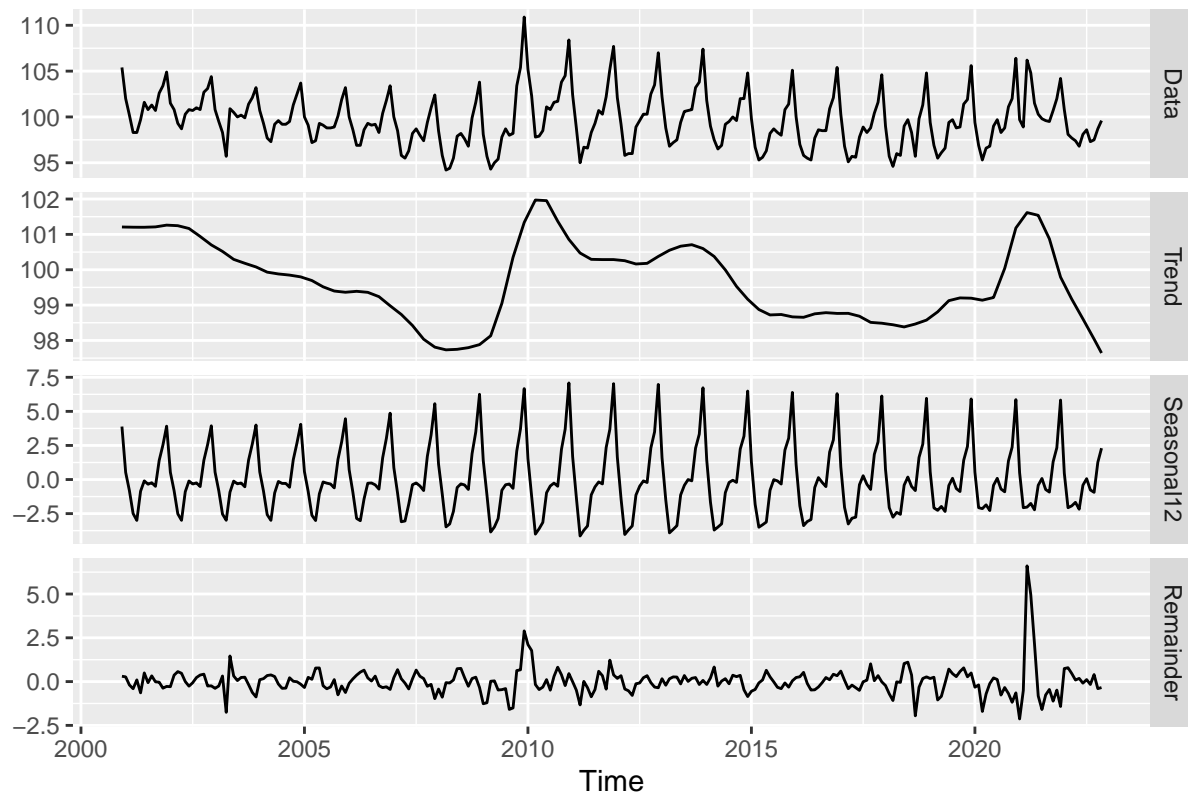

Od razu zauważamy, że dane podlegają dostrzegalnej okresowości - wartość wskaźnika spada na początku roku, w okolicy połowy roku wzrasta, by potem delikatnie spadać, lub utrzymywać się aż do października, a na koniec roku znowu wzrasta. Sezonowość występuje oczywiście w okresie 12 miesięcy.

By sprawdzić podejrzenia wynikające z wizualnej obserwacji powyższych wykresów, przeprowadzamy dekompozycję STL (Seasonal Decomposition of Time Series by Loess). Ma ona wskazać składniki szeregu czasowego - jego trend, sezonowość oraz reszty.

```
library(forecast)

ts_stl <- ts(df$Wskaźnik, frequency = 12, start = c(2000,12))
autoplot(mstl(ts_stl))
```


Powyższa metoda opiera się na przedstawieniu punktów szeregu czasowego ($y_i, i \in T$) jako suma komponentów sezonowości s_i , trendu t_i i reszty r_i :

$$y_i = s_i + t_i + r_i$$

oraz estymacja owych komponentów. [1]

Obserwując surowe dane, widzimy pewną anomalię w roku 2020 - wyraźny skok wartości wskaźnika bezrobocia w kwietniu w wyniku wybuchu pandemii COVID-19. To zaburzenie w danych w większości przypadków obniży jakość prognozy, ponieważ trend w tym okresie zostaje naruszony. Z tym problemem możemy poradzić sobie na kilka sposobów. Istnieje opcja podstawienia średniej wartości wskaźnika z każdego miesiąca do odpowiednich miesięcy z 2020. Można wziąć średnie globalne, lub jedynie z kilku ostatnich lat. Nie ma również większych przeszkód, by zupełnie pominąć ten rok w obliczeniach. Zbadamy także ideę, by użyć danych z lat 2000-2019, by “przewidzieć” wartości z 2020, a następnie dokonywać obliczeń przy użyciu nowych danych z 2020 do predykcji 2022-2023. Dokonamy analizy tych metod w rozdziale 2.

2. Opis metod prognozowania

2.1 Modele regresyjne Jako pierwszą metodę predykcji wybraliśmy regresję liniową ze względu na miesiące. Wartości wskaźnika z n-tego miesiąca z lat 2000-2021 wyznaczają przewidywaną wartość wskaźnika z n-tego miesiąca na lata 2022 i 2023. Ze względu na podatność regresji liniowej na obserwacje odstające zdecydowaliśmy się usunąć rok 2020, ponieważ metoda ta nie wymaga ciągłości danych. [2]

```
library(stats)
library(tseries)
library(forecast)

predict_monthly <- function(data, month) {
  monthly_data <- data %>% filter(M.c == month)
  model <- lm(Wskaznik ~ Rok, data = monthly_data)
  future_years <- data.frame(Rok = c(2022, 2023), M.c = month)
```

```

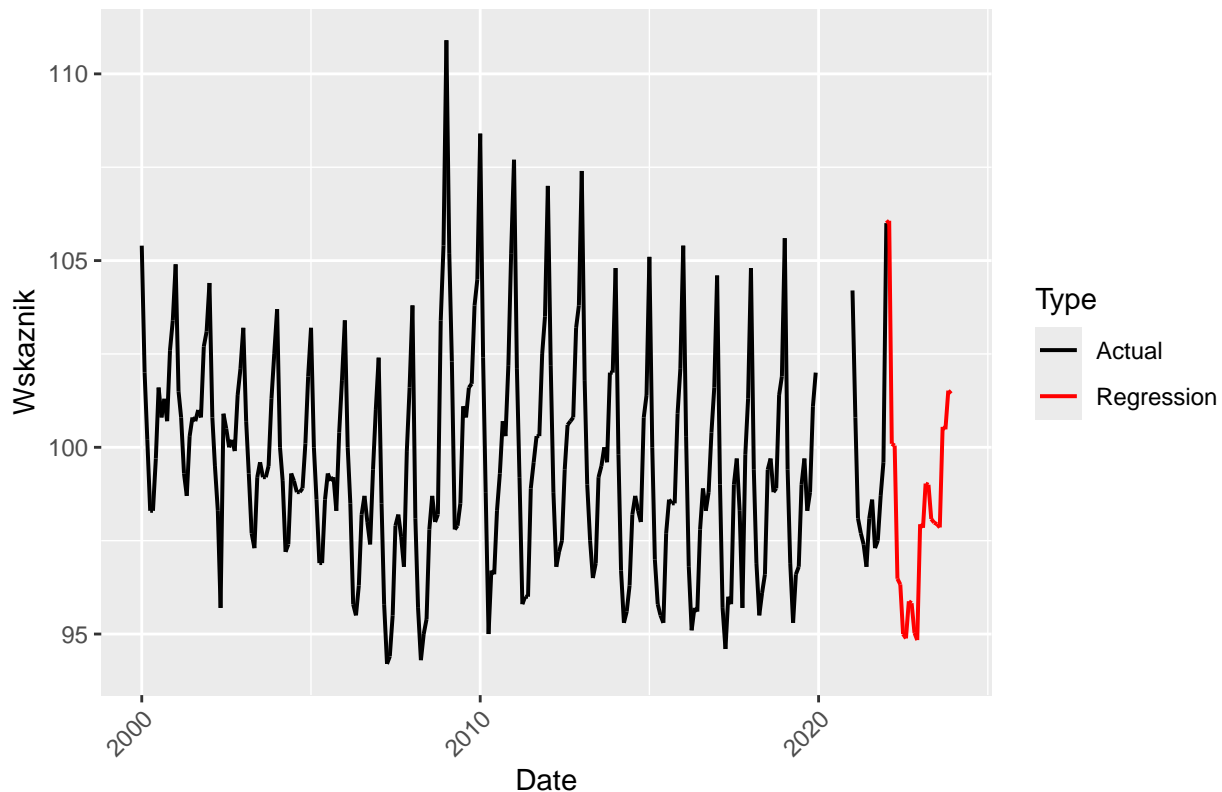
predictionsWith2020 <- predict(model, newdata = future_years)
return(data.frame(Rok = future_years$Rok, M.c = future_years$M.c, Wskaznik = predictionsWith2020))
}

predictionsWithout2020 <- lapply(1:12, function(m) predict_monthly(data, m))

predictionsWithout2020_df <- do.call(rbind, predictionsWithout2020)
combined_data <- bind_rows(data, predictionsWithout2020_df)

```

Wskaznik bezrobocia w czasie wraz z predykcja

Ponieważ regresja liniowa jest ogólnym modelem, który nie jest dedykowany dla szeregów czasowych, zdecydowaliśmy się rozszerzyć tę metodę o model ARIMA (Auto Regressive Integrated Moving Average). [3]

W modelu tym, część autoregresyjna (AR) jest zasadniczo formą regresji liniowej, gdzie bieżąca wartość szeregu czasowego jest modelowana jako liniowa kombinacja jego przeszłych wartości. Drugą częścią modelu ARIMA jest I (integrated), która odnosi się do różnicowania celem uczynienia szeregu czasowego stacjonarnym. MA (Moving Average) jest modelem, który wykorzystuje zależność między bieżącą wartością a wcześniejszymi błędami losowymi. Model ARIMA(p,d,q) można opisać za pomocą 3 liczb, p oznacza parametr autoregresyjny, d - rząd różnicowania oraz q - parametr średniej ruchomej.

Ponieważ ARIMA również jest podatna na obserwacje odstające, ale wymaga ciągłości danych, zdecydowaliśmy się zastąpić rok 2020 predykcją modelu ARIMA na podstawie lat 2000-2019 i wykorzystać te dane aby przewidzieć wartości wskaźnika na podstawie lat 2000-2021 ze sztucznymi danymi z roku 2020. Mając świadomość możliwości wystąpienia efektu kaskadowania błędów, porównamy to rozwiązanie z klasycznym zastąpieniem roku 2020 średnimi z pozostałych lat.

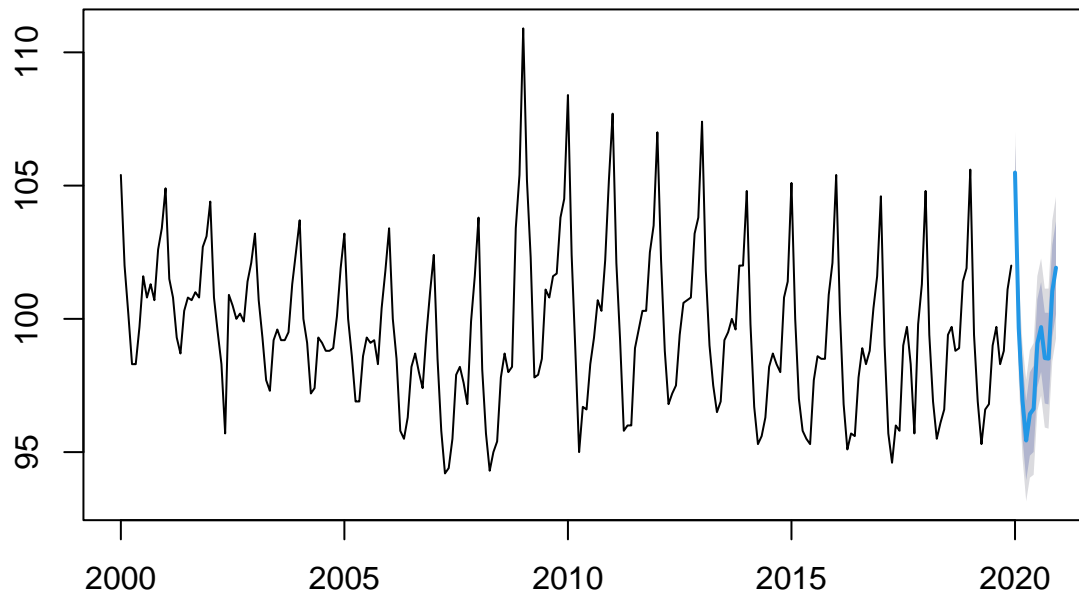
Tak wyglądają wartości z 2020, których użyjemy w predykcji lat 2022-2023:

```

fit_to_2019 <- auto.arima(ts_data)
forecast_2020 <- forecast(fit_to_2019, h=12)

```

Prognoza na 2020 w modelu ARIMA

Korzystając z funkcji `adf.test` sprawdzamy, czy spełniona jest stacjonarność modelowanych danych.

```
adf.test(ts_data_doubleARIMA)
```

```
##
## Augmented Dickey-Fuller Test
##
## data: ts_data_doubleARIMA
## Dickey-Fuller = -9.5335, Lag order = 6, p-value = 0.01
## alternative hypothesis: stationary
```

```
adf.test(ts_data_mean)
```

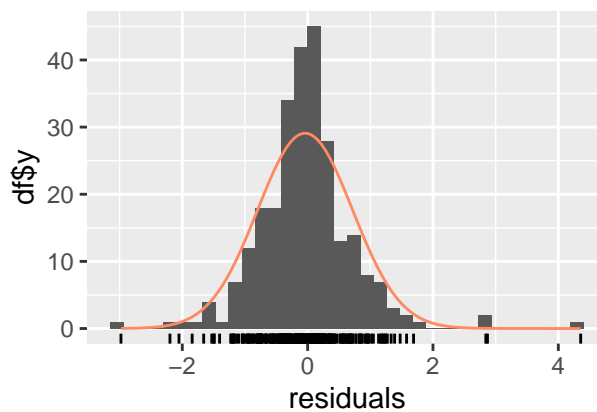
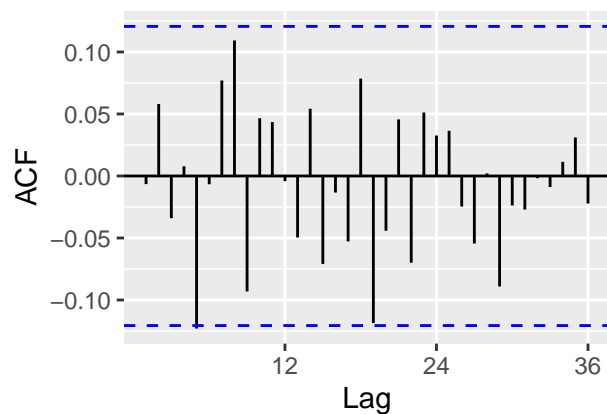
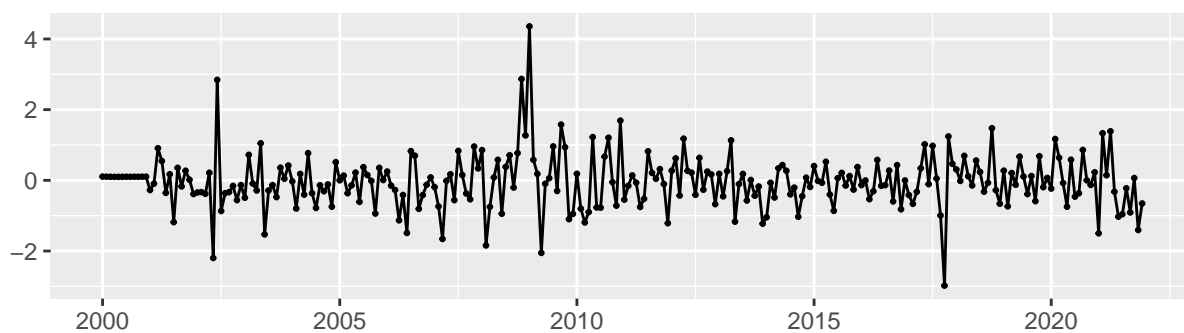
```
##
## Augmented Dickey-Fuller Test
##
## data: ts_data_mean
## Dickey-Fuller = -9.4633, Lag order = 6, p-value = 0.01
## alternative hypothesis: stationary
```

Odrzucamy hipotezę zerową ($pvalue = 0.01$) i zakładamy stacjonarność danych. Parametr d będzie więc równy zero, ponieważ nie będzie konieczne różnicowanie.

```
fit_doubleARIMA <- auto.arima(ts_data_doubleARIMA, d=0)
forecast_values_doubleARIMA <- forecast(fit_doubleARIMA, h=24)
fit_mean <- auto.arima(ts_data_mean, d=0)
forecast_values_mean <- forecast(fit_mean, h=24)

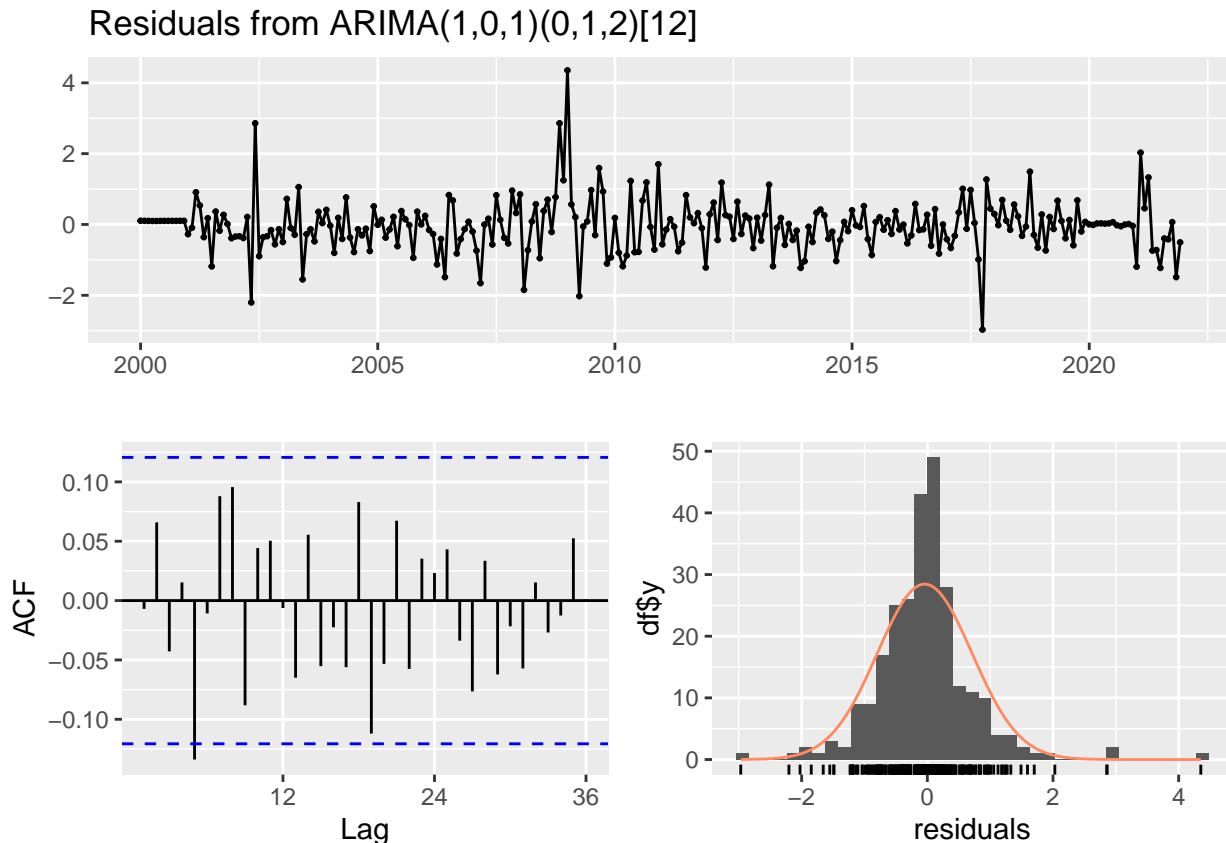
checkresiduals(fit_mean)
```

Residuals from ARIMA(1,0,1)(0,1,2)[12]


```
##
##  Ljung-Box test
##
## data:  Residuals from ARIMA(1,0,1)(0,1,2)[12]
## Q* = 27.002, df = 20, p-value = 0.1352
##
## Model df: 4.    Total lags used: 24
```

```
checkresiduals(fit_doubleARIMA)
```



```
##
##  Ljung-Box test
##
## data:  Residuals from ARIMA(1,0,1)(0,1,2)[12]
## Q* = 27.762, df = 20, p-value = 0.1152
##
## Model df: 4.    Total lags used: 24
```

Pierwszą składową wykresu jest rozkład reszt w czasie, drugą jest ACF, pokazuje funkcję autokorelacji reszt. ostatnim wykresem jest histogram reszt, zbliżony do normalnego rozkładu. Funkcja `auto.arima` w obu przypadkach dopasowała parametry $p = 1$ oraz $q = 1$. Na powyższych wykresach błędów modelu widać, że obydwa przedstawione rozwiązania są podobnie dopasowane. Jednakże, błędy w 2020 są praktycznie zerowe - wynika to z faktu, że rok ten jest dopasowany przez ten sam model. Mimo to zdecydowaliśmy się przyjąć wyniki z modelu korzystającego z podwójnej predykcji ze względu na jego odmienny charakter. Testem Ljung-Boxa upewniliśmy się, że nie ma istotnych autokorelacji w resztach. ($pvalue > 0.05$).

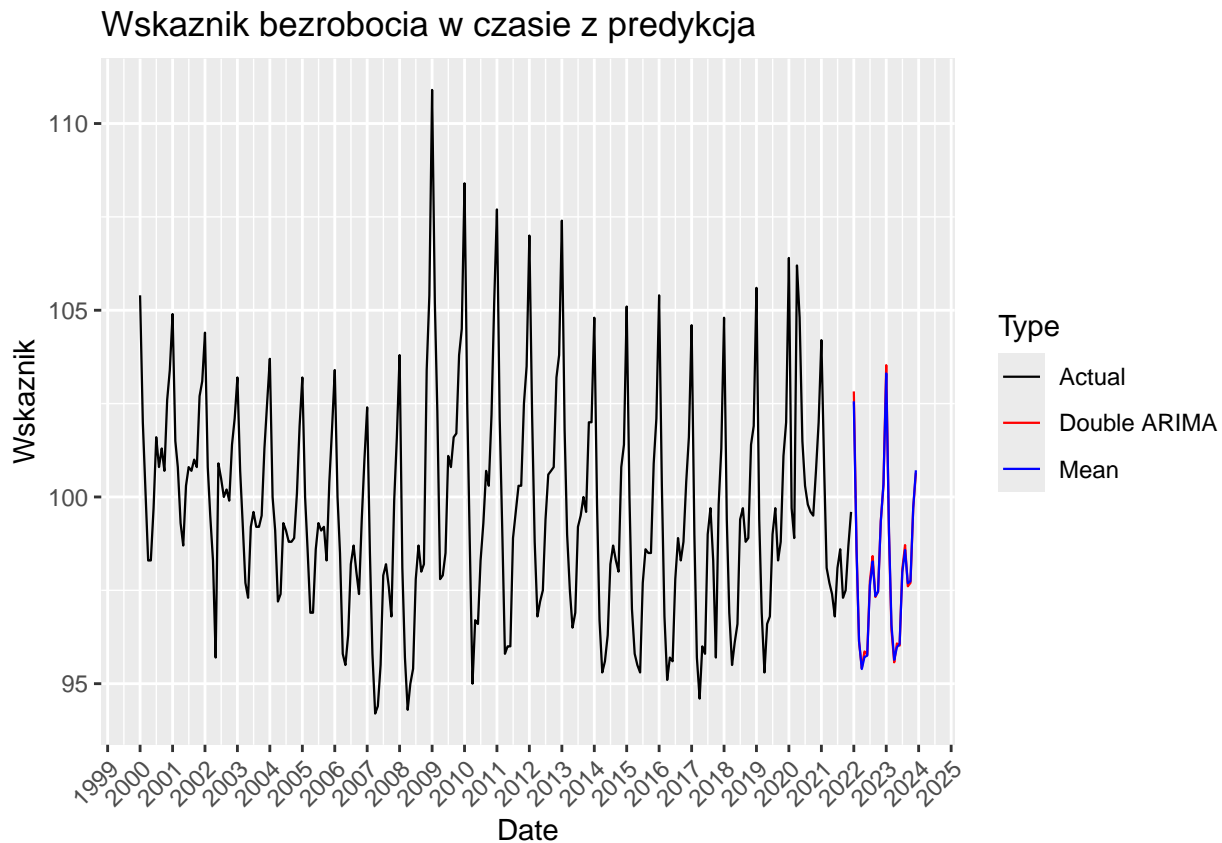
```
forecast_values_doubleARIMA <- data.frame(
  Date = seq(as.Date("2022-01-01"), by = "month", length.out = 24),
  Point_Forecast = forecast_values_doubleARIMA$mean[1:24])

forecast_values_mean <- data.frame(
  Date = seq(as.Date("2022-01-01"), by = "month", length.out = 24),
  Point_Forecast = forecast_values_mean$mean[1:24])

combined_df <- rbind(df_plot[, c("Date", "Wskaźnik", "Type")],
  forecast_values_doubleARIMA,
  forecast_values_mean)
```

Ostatecznie, dane przewidziane przy użyciu omówionych metod modeli regresyjnych przedstawiają się

następująco:


```
ARIMA <- combined_df[combined_df$Type == 'Double ARIMA',]
```

2.2 Prophet Kolejną metodą przewidywania szeregu czasowego jest Prophet, przedstawiony przez Facebooka.[4] Na wyjściowym szeregu dokonujemy dekompozycji w następujący sposób:

$$y(t) = g(t) + s(t) + h(t) + e_t$$

W tym przypadku $g(t)$ jest funkcją trendu reprezentującą nieokresowe zmiany wartości szeregu czasowego, $s(t)$ jest funkcją zmian okresowych (np. miesięcznych), a $h(t)$ to efekt świąt, występujących w nieregularnych odstępach czasu. Zakładamy, że błąd e_t ma rozkład normalny. Funkcje $g(t)$, $s(t)$, $h(t)$ są estymowane przy użyciu m. in. logistycznego modelu wzrostu oraz szeregów Fouriera, ściślej opisane w [4].

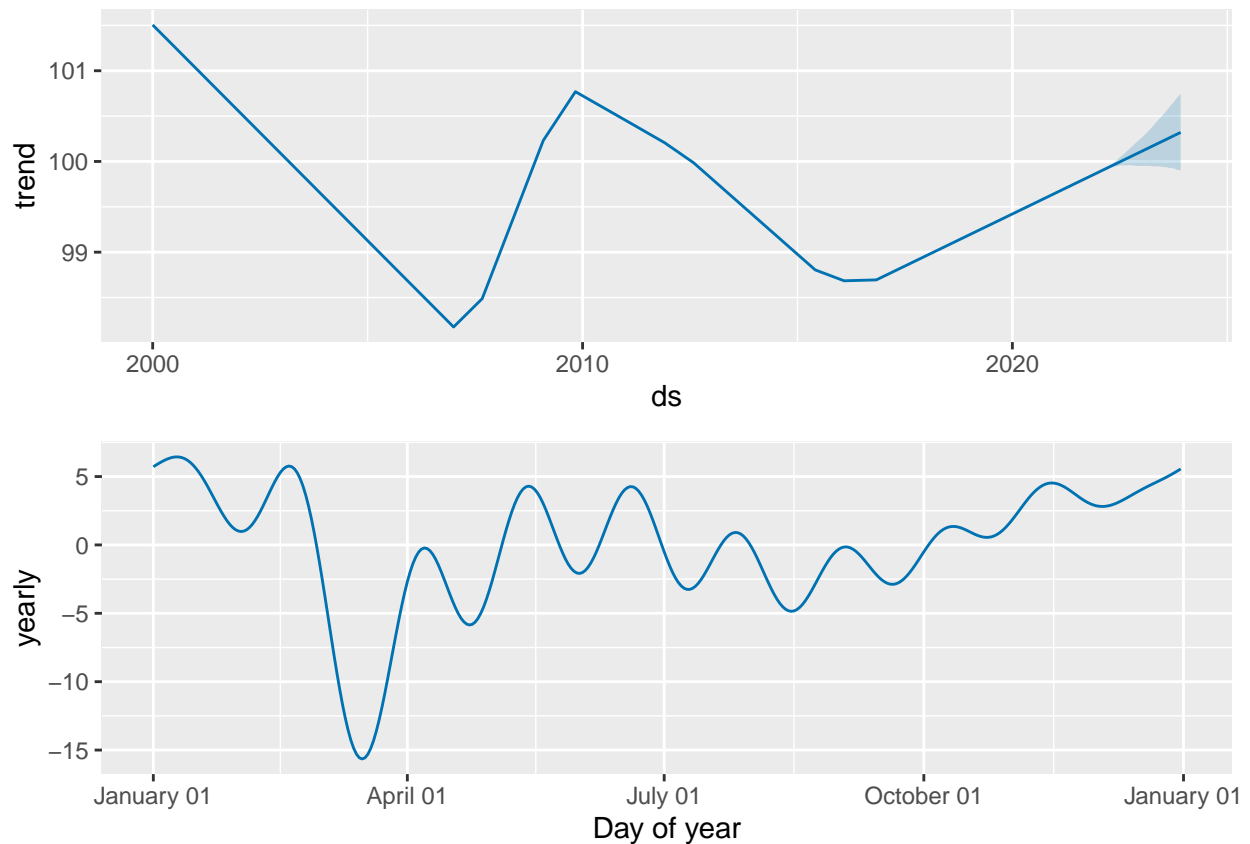
Podstawiając nasze dane uzyskujemy następujące wyniki predykcji:

```
library(prophet)

df_prophet <- df
df_prophet$date <- as.Date(paste(df$Rok, df$M.c, "01", sep = "-"))
df_prophet <- subset(df_prophet, select = c(date, Wskaznik))
colnames(df_prophet) <- c('ds', 'y')
model_prophet <- prophet(df_prophet)
future <- make_future_dataframe(model_prophet,
                                periods = 24,
                                freq = 'month')
forecast <- predict(model_prophet, future)
forecast[c('ds', 'yhat')] %>%
  tail(n = 24)
```

##	ds	yhat
## 265	2022-01-01	105.56624
## 266	2022-02-01	100.88611
## 267	2022-03-01	98.78122
## 268	2022-04-01	97.04477
## 269	2022-05-01	97.11621
## 270	2022-06-01	97.89194
## 271	2022-07-01	99.63072
## 272	2022-08-01	99.92296
## 273	2022-09-01	99.70809
## 274	2022-10-01	99.47046
## 275	2022-11-01	101.76467
## 276	2022-12-01	102.97092
## 277	2023-01-01	105.76355
## 278	2023-02-01	101.12426
## 279	2023-03-01	99.31498
## 280	2023-04-01	97.06856
## 281	2023-05-01	97.17096
## 282	2023-06-01	98.12748
## 283	2023-07-01	100.00319
## 284	2023-08-01	100.23865
## 285	2023-09-01	99.90016
## 286	2023-10-01	99.62113
## 287	2023-11-01	101.93168
## 288	2023-12-01	103.21475

```
prophet_plot_components(model_prophet, forecast)
```



```
plot(model_prophet, forecast)
```


Na pierwszym wykresie widzimy krzywą trendu wyznaczoną przez model, łącznie z przewidzianymi ostatnimi latami wraz z przedziałem ufności (niebieskie pole na końcu krzywej), na drugim rysunku - uśrednione, ogólne roczne zmiany wskaźnika. Ostatni wykres przedstawia dodatkowo porównanie rzeczywistych danych (czarne punkty) z tymi estymowanymi przez Prophet (niebieska linia, wraz z przedziałem ufności).

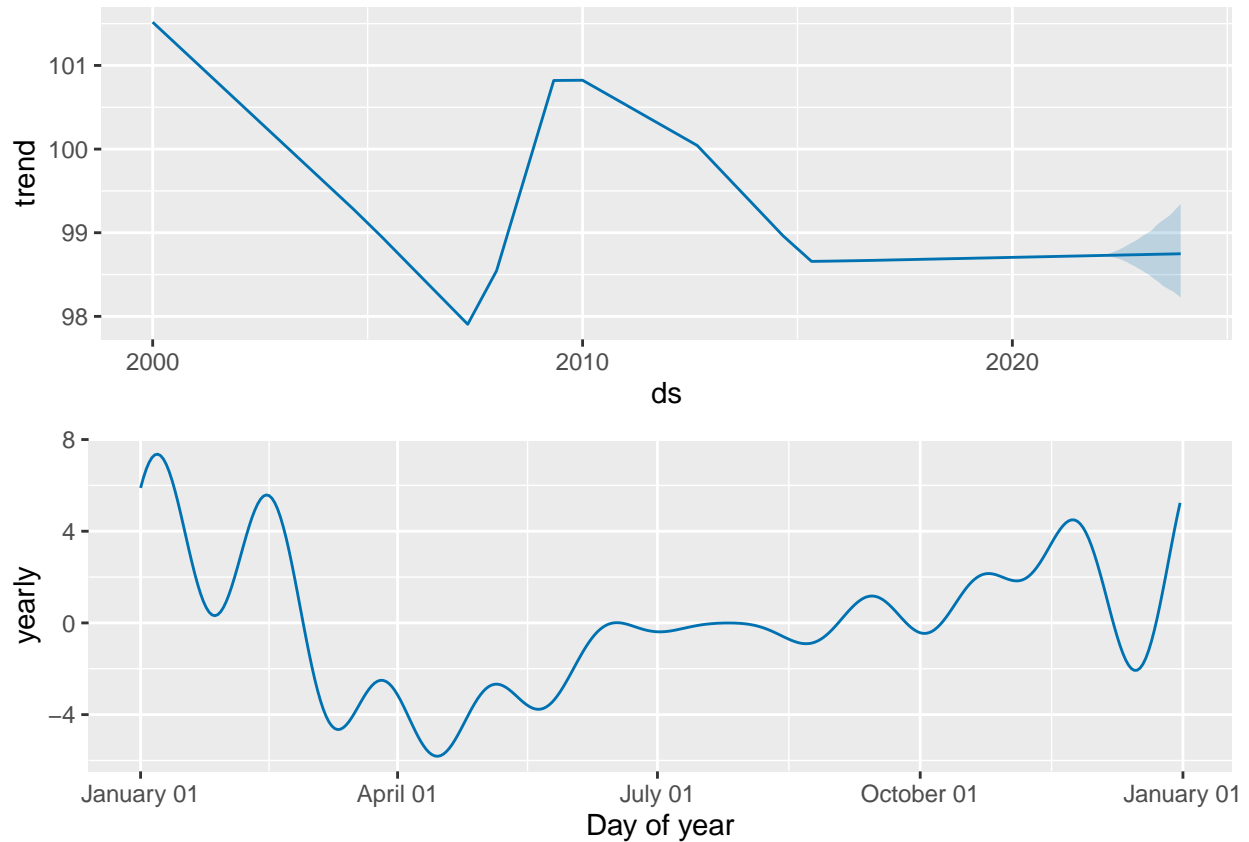
Zbadajmy teraz jakość predykcji, kiedy pominiemy rok 2020 w rozważaniach:

```
forecast2[c('ds', 'yhat')] %>%
  tail(n = 24)
```

##	ds	yhat
## 253	2022-01-01	104.49232
## 254	2022-02-01	99.89575
## 255	2022-03-01	97.55975
## 256	2022-04-01	95.63991
## 257	2022-05-01	95.71130
## 258	2022-06-01	96.54372
## 259	2022-07-01	98.34756
## 260	2022-08-01	98.69376
## 261	2022-09-01	98.51870
## 262	2022-10-01	98.31487
## 263	2022-11-01	100.64201
## 264	2022-12-01	101.82848
## 265	2023-01-01	104.37688
## 266	2023-02-01	99.82513
## 267	2023-03-01	97.72609
## 268	2023-04-01	95.70154
## 269	2023-05-01	95.68539
## 270	2023-06-01	96.49767

```
## 271 2023-07-01 98.36052
## 272 2023-08-01 98.70824
## 273 2023-09-01 98.49656
## 274 2023-10-01 98.33756
## 275 2023-11-01 100.66390
## 276 2023-12-01 101.93179
```

```
prophet_plot_components(model_prophet2, forecast2)
```


Obserwujemy, że po wyrzuceniu 2020, linia trendu zdecydowanie się wypłaszcza na koniec badanego okresu. Przez to, że model bierze pod uwagę współczynnik świąt, czyli nieregularnych skoków badanej zmiennej, w tym przypadku warto zostawić dane z 2020, zatem ostatecznie bierzemy pierwotną wersję prognozy.

```
PROPHET <- forecast['yhat'] %>%
  tail(n = 24)
```

2.3 TBATS Metoda TBATS należy do popularnej grupy modeli statystycznych - modeli wygładzania wykładniczego. Do tej samej rodziny należy także STL, którą używaliście do dekompozycji naszych danych. Najczęściej używany model sezonowy przedstawia się w następujący sposób: [5]

$$\begin{aligned}
 y_t &= l_{t-1} + b_{t-1} + s_t + d_t \\
 l_t &= l_{t-1} + b_{t-1} + \alpha d_t \\
 b_t &= b_{t-1} + \beta d_t \\
 s_t &= s_{t-m} + \gamma d_t
 \end{aligned}$$

gdzie m to okres cykli sezonowych, d_t reprezentuje losowy szum w danych, l_t , b_t , s_t to komponenty odpowiednio: poziomu, trendu i sezonowości szeregu czasowego. Wartości α , β i γ są tak zwanymi parametrami

wygładzającymi, a l_0 , b_0 , $\{s_{1-m}, \dots, s_0\}$ to zmienne wyjściowe. W tym modelu estymuje się właśnie zmienne wyjściowe oraz parametry. Warto dodać, że można estymować 2 składniki sezonowości $s_t^{(1)}$, $s_t^{(2)}$ wraz z parametrami γ_1 i γ_2 , jednak w naszym przypadku bierzemy tylko jeden składnik - miesięczny.

Następnie dokonujemy modyfikacji tego modelu, przy uwzględnieniu transformacji Box-Cox, błędów modelu ARMA oraz T wzorców sezonowości. Na koniec, składniki sezonowości przedstawiamy jako ich trygonometryczną reprezentację opartą na szeregach Fouriera. Ze wszystkich składowych modelu powstała jego nazwa: T - trigonometrical, B - Box-Cox transformation, A - ARMA errors, TS - T seasonal patterns.

W celu ewaluacji jakości prognozy, będziemy porównywać ostatnie dane 2 lata z przewidzianymi wartościami na następne 2 lata, korzystając z dwóch metryk:

1. średni bezwzględny błąd procentowy - MAPE (Mean Absolute Percentage Error):

$$\frac{1}{n} \sum_{t=1}^n \left| \frac{Y_t - P_t}{Y_t} \right| * 100\%$$

2. pierwiastek błędu średniokwadratowego - RMSE (Root Mean Squared Error):

$$\sqrt{\frac{\sum_{t=1}^n (Y_t - P_t)^2}{n}}$$

gdzie Y_t - rzeczywista wartość, P_t - prognozowana wartość.

Po podstawieniu naszych danych otrzymujemy następujące wyniki:

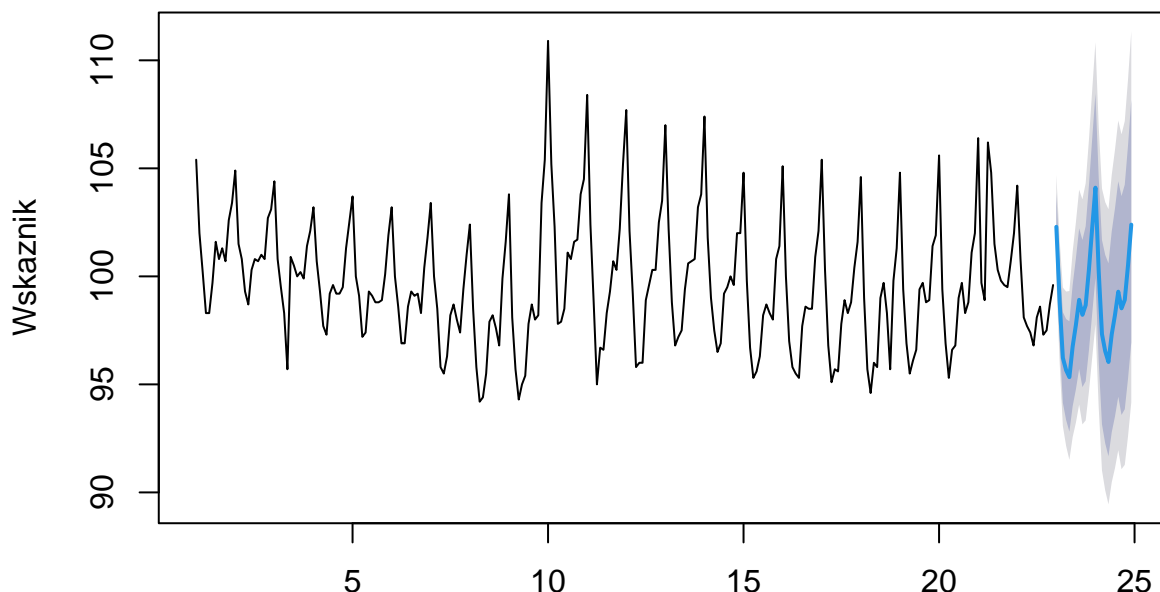
```
ts_t bats <- msts(df$Wskaznik, seasonal.periods = 12)

model.ts_t bats <- tbats(ts_t bats)

model.ts_t bats.forecast <- forecast(model.ts_t bats, h = 24)

plot(model.ts_t bats.forecast, main = 'Prognoza TBATS',
      ylab = 'Wskaznik')
```

Prognoza TBATS


```
model.ts_tbats.forecast$mean
```

```
##          Jan          Feb          Mar          Apr          May          Jun          Jul
## 23 102.29247  98.84214  96.22711  95.65658  95.33452  96.74659  97.75088
## 24 104.10502 100.24764  97.32554  96.53332  96.03627  97.31860  98.21517
##          Aug          Sep          Oct          Nov          Dec
## 23  98.91372  98.21906  98.66880 100.31739 102.23146
## 24  99.29118  98.52024  98.91193 100.51604 102.39415
```

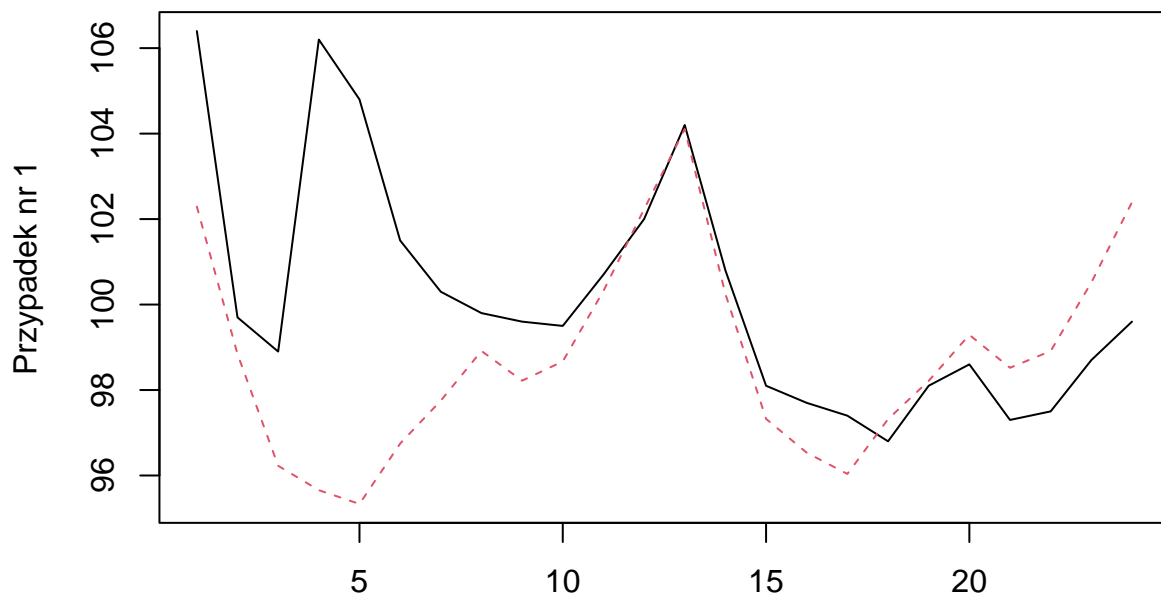
W wykresie prognozy, niebieska linia oznacza przewidziane dane, wraz z przedziałami ufności na poziomie istotności 0.2 oraz 0.05. Przewidziane wartości zostały wypisane w tabeli pod nim.

```
df.test <- tail(df$Wskaznik, n = 12 * 2)
```

```
ts_tbats.predict <- predict(model.ts_tbats.forecast, df.test)
```

```
ts_tbats.test_vs_predicted <- data.frame(df.test, model.ts_tbats.forecast$mean)
```

```
matplot(ts_tbats.test_vs_predicted, type = 'l', lty = 1:2, col = 1:2, ylab = 'Przypadek nr 1')
```


Na tym rysunku widzimy porównanie wartości z ostatnich dwóch lat (czarna linia) z przewidzianymi wartościami na następne 2 lata (czerwona przerywana linia). Obserwujemy tutaj zauważalne niedopasowanie krzywych na początku okresu - jest to następstwo wzięcia pod uwagę odstających wartości z roku 2020.

```
MAPE.error(ts_tbats.test_vs_predicted$df.test,
            ts_tbats.test_vs_predicted$model.ts_tbats.forecast.mean)
```

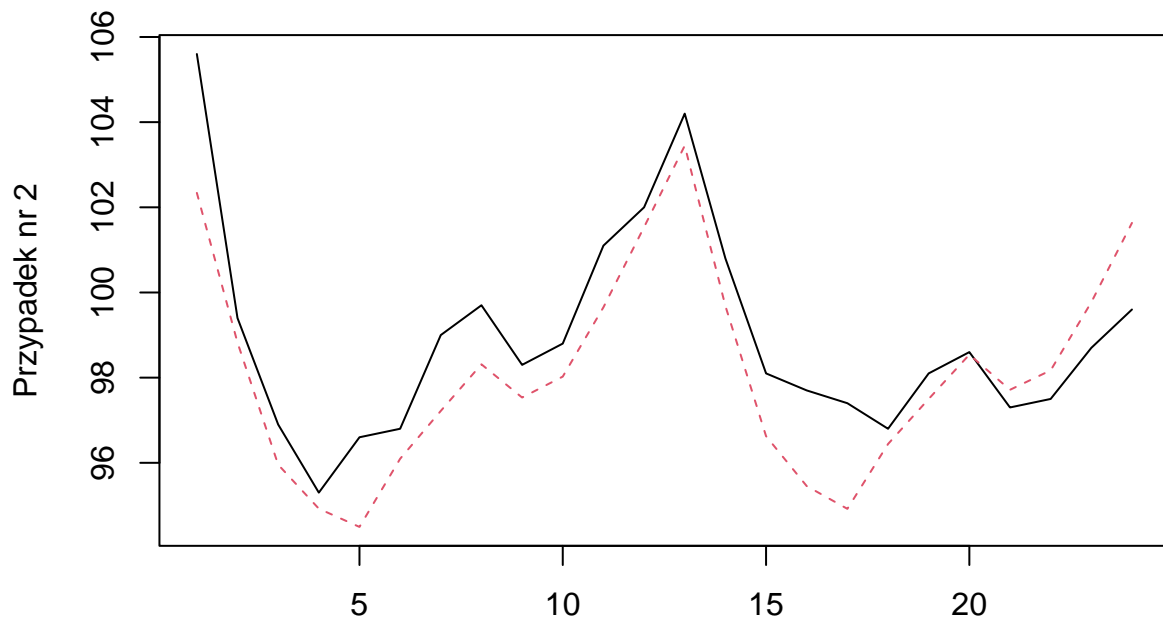
```
## [1] 2.085391
```

```
RMSE.error(ts_tbats.test_vs_predicted$df.test,
            ts_tbats.test_vs_predicted$model.ts_tbats.forecast.mean)
```

```
## [1] 6.855342
```

Ostatecznie, liczymy wartości błędów MAPE i RMSE - są one zawyżone z wyżej wymienionego powodu.

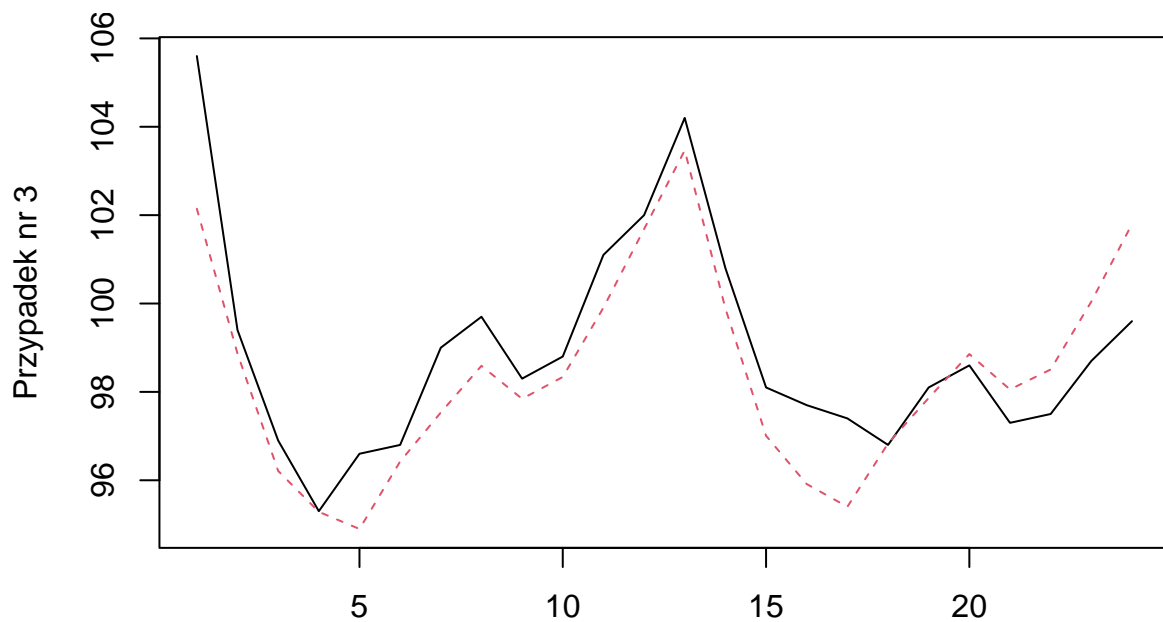
Aby zmniejszyć wartości błędów, dokonujemy analizy bez 2020:

MAPE: 1.168697

RMSE: 3.977294

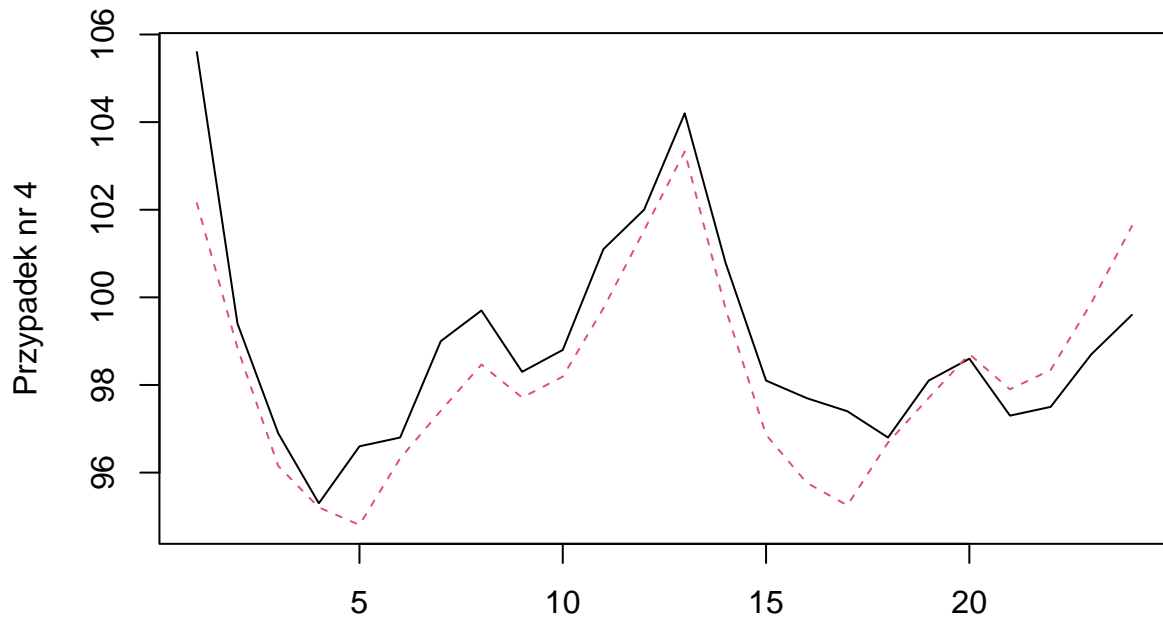
W przypadku wyrzucenia danych z 2020, zgodnie z oczekiwaniami, widzimy znaczny spadek błędów MAPE i RMSE. Zwróćmy uwagę, że do ewaluacji prognozy wzięliśmy lata 2019 i 2021 zamiast 2020-2021. Sprawdźmy jeszcze predykcję dla przypadków, gdy zamiast wartości z tego roku podstawimy średnią globalną wartość wskaźnika:

MAPE: 1.009071

RMSE: 2.643147

Po raz kolejny, wartości błędów zmniejszyły się. Na koniec zbadajmy zachowanie błędów, gdy zamiast 2020 weźmiemy średni wskaźnik z ostatnich 5 lat:

MAPE: 1.06453

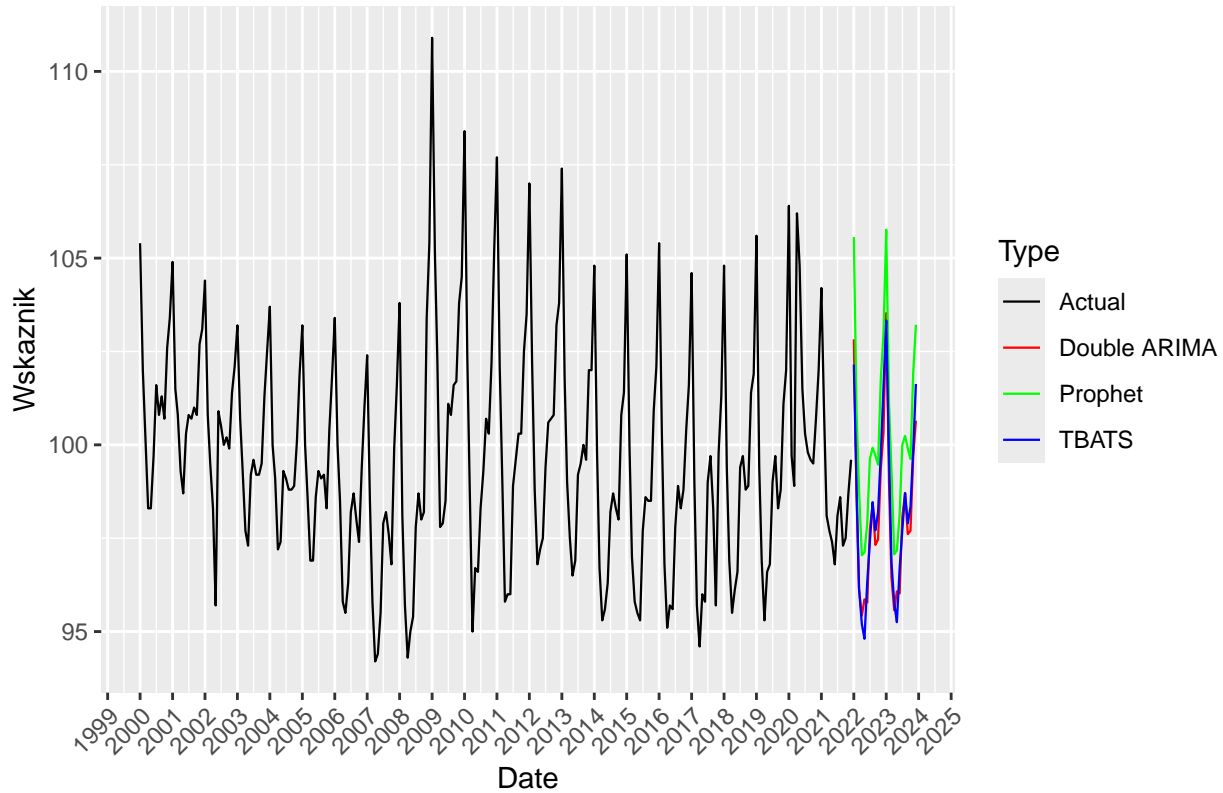
RMSE: 3.255959

Najmniejsze wartości błędów otrzymujemy w przypadku podstawienia globalnej średniej za wartości z odstającego roku. Decydujemy jednak uwzględnić ostatni przypadek w ostatecznej predykcji, gdyż nie chcemy brać takich wyników, które będą zbyt zbliżone do wartości z ostatnich dwóch lat, ponieważ po raz kolejny, trend byłby zbyt spłaszczony na końcu okresu. Ostatecznie:

```
TBATS <- model.ts_tbats4.forecast$mean %>% as.data.frame()
```


2.4 Ostateczna predykcja Wszystkie wyniki wygenerowane przez omówione modele predykcji przedstawiają się w następujący sposób:

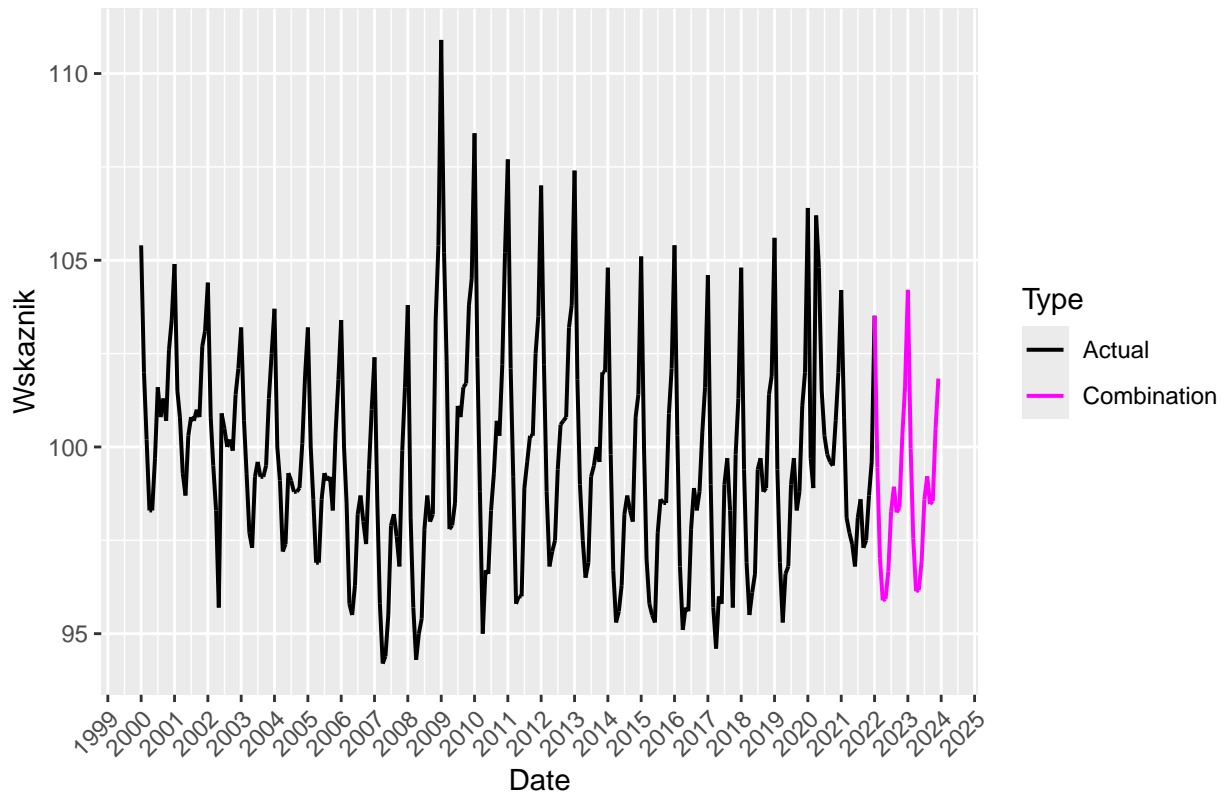
Wskaźnik bezrobocia w czasie z predykcją

##	Date	ARIMA	Prophet	TBATS
## 1	2022-01-01	102.82608	105.56624	102.15098
## 2	2022-02-01	98.62021	100.88611	98.84227
## 3	2022-03-01	96.13074	98.78122	96.15523
## 4	2022-04-01	95.42150	97.04477	95.20574
## 5	2022-05-01	95.86357	97.11621	94.80567
## 6	2022-06-01	95.77652	97.89194	96.32381
## 7	2022-07-01	97.74766	99.63072	97.41151
## 8	2022-08-01	98.41741	99.92296	98.46648
## 9	2022-09-01	97.32115	99.70809	97.71175
## 10	2022-10-01	97.46430	99.47046	98.19079
## 11	2022-11-01	99.36107	101.76467	99.75118
## 12	2022-12-01	100.32231	102.97092	101.52969
## 13	2023-01-01	103.52965	105.76355	103.32886
## 14	2023-02-01	99.01594	101.12426	99.75306
## 15	2023-03-01	96.44852	99.31498	96.86344
## 16	2023-04-01	95.57216	97.06856	95.76631
## 17	2023-05-01	96.07756	97.17096	95.25199
## 18	2023-06-01	96.01987	98.12748	96.68639
## 19	2023-07-01	98.06441	100.00319	97.70474
## 20	2023-08-01	98.71224	100.23865	98.70353
## 21	2023-09-01	97.60887	99.90016	97.89990
## 22	2023-10-01	97.69950	99.62113	98.34201
## 23	2023-11-01	99.70443	101.93168	99.87406
## 24	2023-12-01	100.64744	103.21475	101.62973

Ostateczne wyniki otrzymujemy biorąc średnią dla każdego miesiąca ze wszystkich metod:

Wskaźnik bezrobocia w czasie z predykcją

3. Przewidywanie

Wyznaczona przez nas predykcja, łącząca w sobie modele ARIMA, Prophet oraz TBATS jako średnia arytmetyczna wszystkich prognoz prezentuje się następująco:

##	Date	Wskaźnik
## 1	2022-01	103.51443
## 2	2022-02	99.44953
## 3	2022-03	97.02240
## 4	2022-04	95.89067
## 5	2022-05	95.92849
## 6	2022-06	96.66409
## 7	2022-07	98.26330
## 8	2022-08	98.93562
## 9	2022-09	98.24700
## 10	2022-10	98.37518
## 11	2022-11	100.29231
## 12	2022-12	101.60764
## 13	2023-01	104.20735
## 14	2023-02	99.96442
## 15	2023-03	97.54232
## 16	2023-04	96.13568
## 17	2023-05	96.16684
## 18	2023-06	96.94458
## 19	2023-07	98.59078
## 20	2023-08	99.21814

```
## 21 2023-09 98.46964
## 22 2023-10 98.55421
## 23 2023-11 100.50339
## 24 2023-12 101.83064
```

4. Podsumowanie

Zaproponowaliśmy w naszym badaniu metodę prognozowania opartą na uśrednieniu rezultatów kilku metod statystycznych w celu zwiększenia ostatecznej efektywności. Wykorzystane modele są dedykowane do szeregów czasowych z widoczną sezonowością, aby sprawdzały się w celach analizy i predykcji wartości wskaźnika bezrobocia. Ostateczna prognoza wydaje się dokładnie odzwierciedlać trend i sezonowość danych z przeszłości.

Literatura

1. Cleveland, R. B., Cleveland, W. S., McRae, J. E., & Terpenning, I. J. (1990). STL: A seasonal-trend decomposition procedure based on loess. *Journal of Official Statistics*, 6(1), 3–33.
2. Hersh, A., and T. B. Newman. “Linear Regression.” *AAP Grand Rounds* 25, no. 6 (June 1, 2011): 68.
3. Box G.E.P., Jenkins G.M., Reinsel G.C., Ljung G.M., (2015), *Time Series Analysis: Forecasting and Control*. Fifth Edition, John Wiley & Sons
4. Taylor SJ, Letham B. *Forecasting at Scale*. The American Statistician. 2018
5. De Livera A.M., Hyndman R.J., Snyder R.D., Forecasting time series with complex seasonal patterns using exponential smoothing. *Journal of the American Statistical Association* 2011, 106, 1513–1527.
6. <https://github.com/cure-lab/LTSF-Linear>